

РЕШЕНИЕ

№ 3077

гр. София, 21.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 22.12.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7252** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е образувано е по жалба с дата 17.08.2010 г. на „Ц. Г. П.” Е., с ЕИК *, и със седалище гр. С., р-н Средец, У. проф.Ф. Н. № 47,5,А.17, чрез управителя на дружеството М Ф, против Писмо с изх. № 53-00-434/21.07.2010г. на Директора на Д. "О." - С. П. ЦУ на НА.

С жалбата до съда се иска съдът да приеме, че ревизионния акт и ревизионния доклад във връзка с извършена ревизия на дружеството, не са връчени по надлежния ред и се иска да бъде дадена възможност за връчването им по надлежния ред.

В хода на съдебното производство искането до съда се поддържа, че тези актове не са връчени по надлежния ред, а двата протокол - от 27.07.2009г. и от 11.08.2009г. са писани от името на различни лица, но с един и същ почерк, което давало основание да се твърди, че са съставени от едно и също лице впоследствие, а не към датата, посочена в същите. Заявява, че не е предоставян електронен адрес на дружеството за уведомяването му, а след като ответника не представял обратна разписка за връчване на съобщението по чл. 32, ДОПК по пощата, следва да се приеме, че не е връчвано. Тъй като датата на съобщението по чл. 32,ал.4 ДОПК - датата 31.08.2009г. е удебелявана, с оглед на което да се приеме за недействителна, а двамата свидетели, подписал това съобщение, са съставители на двата протокола. Сроктът за обжалване на ревизионния акт не бил започнал да тече, тъй като не е връчен по предвидения в закона ред. Иска се и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - Д. на Д. Обжалване и управление на изпълнението П. Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуален представител,

поддържа недопустимост на жалбата до съда, тъй като по делото се установявало жалба срещу Ревизионния акт по административен ред, а чл.156,ал.4 от ДОПК давал възможност на ответника да мълчаливо да потвърди РА, като жалбоподателят бил уведомен, че срокът за това започвал да тече от 15.12.2009г. и е изтекъл на 13.01.2010г. Намира, че не е налице хипотезата по чл. 257 АПК, а обжалваното писмо било само едно уведомление, в което ответникът уведомявал за влизането в сила на ревизионния акт. Изрично заявява в хода на съдебното производство, че след проверка е установено, че няма информация за изпратено известие за доставяне по пощата с оглед спазване на изискванията по чл. 32,ал.5 ДОПК.

Съдът като се запозна с доказателствата по делото -тези по административната преписка, съобрази доводите на страните и относимите правни норми, намира от правна и фактическа страна следното:

Жалбата до съда е подадена чрез административния орган, представена в съда ведно с административната преписка с писмо с изх. № 53-02-222/30.09.2010г. Във връзка с подаването на жалбата до съда в срок, в същата се твърди, че обжалваното писмо е получено на 11.08.2010 г. по пощата с обратна разписка, което твърдение не е оспорено от административния орган с препращащото писмо и съдът следва да приеме този факт за доказан между страните.

С обжалваното писмо е разгледана жалба на дружеството до този орган с дата 11.06.2010 г., с която се отправя искане да бъде връчен по надлежен ред Ревизионен акт № */24.07.2009г., който бил предоставен след поискване от архива на ТД на Н. в копие. Искането се мотивира с довод, че управителят е разбрал за извършено връчване на този акт и ревизионния доклад по реда на чл. 32 ДОПК, като твърди, че никой не е посещавал адреса на дружеството на У. проф.Ф. Н. в гр. С., посочен по-горе.

В мотивите на писмото е прието, че ревизионният акт (РА) е връчен по предвидения в закона ред. Прави се констатация, че срокът за произнасяне по чл.155,ал.1 ДОПК по жалба по административен ред на решаващия орган е изтекъл на 14.12.2009г., с оглед на което на основание чл. 156,ал.4 ДОПК, същият РА като мълчаливо потвърден от този орган е подлежал на обжалване по съдебен ред през периода от 15.12.2009г. до 13.01.2010г., каквато жалба не била подадена и РА е влязъл в законна сила.

Видно от приложените писма и жалби, дружеството е направило идентично искане за връчване на РА на 30.10.2009г. и на 11.06.2010 г. С първата молба освен искане за връчване на РА, идентична с тази по делото, се съдържа и текст, че същият се обжалва изцяло.

С писмо от 19.12.2009г. е отговорено от Д. ДОУИ, че срокът за произнасяне от същия орган по чл.155, ал. 1 ДОПК по жалбата срещу РА е изтекъл, като е дал указания, че от 15.12.2009г. е започнал да тече срок за обжалването му по съдебен ред, който изтичал на 13.01.2010г. Прието е надлежно връчване на РА. От изложеното следва, че този орган е приел спазване на срока за обжалване на РА по административен ред по молбата от 30.09.2009г. на дружеството.

От доказателствата по делото не следва и не се твърди от дружеството, че е обжалвало РА пред съда. Служебно след справка в деловодството на съда не се установи образувано съдебно производство с предмет оспорване на процесния РА. Искане за отмяната му не се съдържа в молбата на дружеството, по която е образувано настоящото дело. Единственото искане до съда е свързано с връчването на РА., което се поддържа и в ход по същество.

Относно снабдяването на дружеството с копие от РА, по делото е представено искане за издаване на документ с вх. № 10-53-06/05.05.2010 г. – с отбелязване, че се подава за получаване на копие от процесния РА. В искането се съдържа и отбелязване, че е получено исканото копие от сина на управителката на дружеството, без да се сочи упълномощаването му - на 04.06.2010г., след което е подадена молбата от 11.06.2010г. да бъде връчен РА по надлежния ред.

От изложеното следва, че с посочените искания за „надлежно” връчване на РА се цели от дружеството постигането на правните последици от това фактическо действие – начало на срок за обжалването на акта.

Разпоредбата на чл. 119, ал. 4 ДОПК предвижда, че ревизионният акт се връчва на ревизираното лице в 7-дневен срок от издаването, правилата за което са регламентирани в глава шеста на ДОПК – чл.29-чл.33. Следователно, по делото се оспорва от страна на дружеството бездействие на административен орган, произтичащо по силата на закона. Противно на това в посочените писма, отговор на молбите на дружеството, се твърди връчване на РА по реда на чл. 32 ДОПК - чрез прилагане към досието.

От всичко изложено следва извод, че искането по делото следва да се разгледа от съда по реда на чл. 257 АПК - по реда за защита срещу неоснователни бездействия, като жалбата може да се подаде безсрочно, а процесуалният ред пред съда е редът за обжалване на индивидуалните административни актове по този кодекс.

По процедурата на връчване на РА съдът намира за установено следното:

За връчване на РА по реда на чл. 32 ДОПК, по делото са представени Протоколи за посещения на адрес от 27.07.2009г. и от 11.08.2009г., съобщение по реда на чл. 32, ал. 4 ДОПК, с дата на поставяне 13.08.2009г. и дата на сваляне 31.08.2009г.

Не са представени доказателства по чл. 32, ал. 5 на същата разпоредба – писмо с обратна разписка, а видно от изявленията на процесуалния представител на ответника, няма информация такова да е изпращано. Тъй като дружеството не е предоставило електронен адрес, то връчване по този начин фактически не е било възможно.

Съгласно чл.152, ал.1 ДОПК ревизионният акт може да се обжалва изцяло или в отделни негови части в **14-дневен срок от връчването му** Неправилни са констатациите в обжалваното писмо, че ревизионният акт следва да се счита връчен чрез прилагане към данъчното досие.

Връчването е извършено чрез прилагане към данъчното досие в несъответствие с изисквания по чл. 32 ДОПК приложим към разглежданите правни и фактически действия по връчването на РА. Съгласно чл. 32, ал. .1 ДОПК, връчване чрез прилагане към данъчното досие се извършва след изтичане на 14-дневен срок от поставяне на съобщение за явяване на данъчния субект в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни.

Неоснователно е възражението в жалбата, че не е извършен посещение на адреса за кореспонденция на дружеството, видно от съставените протоколи – от 27.07.2009г. и на 11.08.2009г., доколкото в същите се съдържа подробно описание на посещения адрес, и доколкото съдържанието им не е оспорено, и не са представени доказателства за противното. Действително и двата протокола са написани със сходен почерк от името на различни лица, но това не опровергава съдържанието им и удостоверените с него

факти, доколкото изискването за посещения на адреса не се свързва и с изискване за съставяне на протокол на мястото на посещението. Относитими са удостоверените със същите факти, за опровергаването на които дружеството не е представило надлежни доказателства.

Според разпоредбата на чл.32,ал.5 ДОПК, се изисква заедно с поставяне на съобщението органът по приходите изпраща и писмо с обратна разписка, което изискване не изпълнено, както изрично заяви процесуалният представител на ответника.

По отношение на приетото от решаващия орган, че е налице връчване на ревизионния акт чрез прилагане към досието, е необосновано, тъй като не е спазено изискването по чл. 32,ал. 5 ДОПК, а само П. спазване на кумулативно предвидените предпоставки в същата разпоредба, ще бъде налице като правен резултат изпълнение на процедурата по връчване на акта.

Разпоредбите на ДОПК за връчване на РА са императивни, като по всеки от предвидените способи за връчване следва да са налице изрично предвидени предпоставки в съответната правна норма, които следва да са налице за да е налице връчване на РА.

Неотносимо в случая е научаването по какъвто и да е друг начин за съществуването на РА – чрез получаването на копие или по образувано производство за принудителното му изпълнение, тъй като законът изрично предвижда задължение за връчване на самия акт – чл. 119, ал. 4 ДОПК.

След като не е спазена процедурата по чл. 32 ДОПК, то неправилна е констатацията на ответника за връчване на РА, начало на срок за обжалване и изтичането му. Същият орган е следвало след проверка и като констатира, че не е спазено изискването по чл. 32,ал.4 ДОПК, да разпорежи връчване на РА, от която дата да започне да тече срок на оспорването му пред него. След като не е връчен РА, не е започнал и да тече срок по чл. 152, ал.1 ДОПК за оспорването му. Тъй като чл. 145, ал.1,т. 3 ДОПК като императивно изискване към съдържанието на жалбата П. административно обжалване предвижда посочването на всички доказателства, които се иска да бъдат събрани, то това задължение може да се изпълни само след връчване на екземпляр от РА. Това е от значение както за оспорване компетентността на издателите на акта, така и по материалната му законосъобразност, както и лицето да се увери, че РА действително е подписан от издателите му, т.е. е завършен фактическият състав по издаването му, за да може в пълнота да организира защитата си.

Тъй като след издаването на РА производството по искането за връчването му във връзка с обжалването му по административен ред се е развило пред решаващия орган, на основание принципа за добросъвестност по чл.6,ал.3 ДОПК, именно този орган е бил длъжен да осигури връчването му, и така да изпълни задължението си да осигури на дружеството като участник в производство пред него възможността да упражни процесуалните си права и правото си на защита. Този принцип безспорно в случая е нарушен, а задължението за връчване на РА произтича от закона - чл.119,ал. 4 ДОПК.

Съдът следва да постанови отмяна на оспореното писмо, като осъди ответника да извърши надлежно връчване на процесния РА по предвиден в ДОПК способ, от която дата започне да тече срок за оспорването му. Тъй като ревизионния доклад е неразделна част от ревизионния акт съгласно чл. 120,ал.2 ДОПК, то същият следва да бъде връчен като част от акта. С оглед на това съдът не следва да постанови отделното връчване на доклада.

С оглед изхода на правния спор и своевременно направено искане за присъждане на разноски, съдът следва да присъди такива на дружеството в размер на 50 лв. за държавна такса и 300 лв. за адвокатско възнаграждение, предвид представения договор за правна защита и съдействие, и отбелязването, че сумата е платена – л. 152 от делото. Водим от изложеното, Административен съд С.-град, Първо отделение, 12 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо с изх. № 53-00-434/21.07.2010г. на директора на Д. "О." - С. П. ЦУ на Н. по оспорване на „Ц. Г. П.” Е., с ЕИК *, със седалище гр. С..

ОСЪЖДА директора на Д. "О." - С. П. Централно управление на Националната агенция за приходите да **върчи** Ревизионен акт № */24.07.2009г., издаден от орган по приходите П. Териториална Д. на същата агенция, на „Ц. Г. П.” Е., с ЕИК *, със седалище гр. С..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от получаване на препис от същото.

Административен съдия.